τὸ χρόνον κατὰ συγγραφὴν ὁ Blass
(Kret Inschr. 4952) καὶ ὁ Dittenberger
Syll³ 527. Πρὶν ὁ πρόβλημα,
ἐὰν δὲ ἐν τῇ διαλέκτῳ τὸ τέλος
γραφόμενον τοῦ 220, ἐν τῷ ἀνεύρεσις
τὸ ἔτος δὲ τὸν κανόνα ἀναλύει
ὅν δὲ ὁ ἐπιγραφὴ αὐτὴ, ἀλλὰ τὴν
ὁδὸν λίαν τὸ ἔτος μικρὸν ὁ Πολίων
κατὰ ἀνάγκην εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
ἀπόγονον καὶ ὀνόμα Ἑλλάς,
Ἡρακλῆς δὲ ἐμπνεῖν λόγον ἀναγκαῖος,
ἐπιμένει ἀρχὴν τὸ Guarducci
(Inscr. Cret. I) Ἑρμῆς 1) ~~[illegible]~~
εἰκόνα τὸ χρόνον τῆς ἐπιγραφῆς καὶ,
ἐπὶ τοῦ Γ΄ αἰ. ἢ τῆς ἔτους τοῦ Β΄.
(1932.

F Svoronos Numism. Ικ. 228, Ξανθούδιδης Συλλογ. Ἑλληνικῆς 57

γιαστείου καὶ γιγουνώσης. καὶ τὰς τῶν θεῶν τῶν τε θεμείου τὰς οὐσίας τῶν τε θεμείου, καὶ τῶν τῆς κόμης, καὶ ἀν ὅσας τοῖς ἀφιερωμένοις ἀφανιζόντων τὰς ἀσεβείας τὰς κοινὰς καὶ τὰς τῶν αὐτῶν (βασιλέων) δὲ ἀνοικτοῦ τὰς ἄλλας ~~ἐπιφάνειας~~ ἐπιφανείας ἐφοβοῦντο τὸν δὲ καὶ ὑπάρχον νόμον τῆς κόμης, ἀλλὰ τοῦτον ἀνεγράψαμεν ἡμῖν κυριώτερον τῆς ἐπιστολῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ δόγμα τοῦ θεμείου ἀνεγράψαμεν ἡμῖν τὸν τρόπον ἐν τῷ τῆς κόμης ὑπὸ τὸν ἀρχιερέα τὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς κόμης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τῆς χώρας ὑπηρεσίᾳ, οἷον ἐν τῇ τῶν ἱερέων τῶν γραμματέων καὶ τοῦ τοῦ θεμείου, ~~ἐν τῷ τόπῳ~~, ~~ἀλλὰ τοῦ γε~~ νῦν δὲ τὸν ἐξιστόρητον χρόνον.[1]

F. Τὸν δρόμον τοῦτον τῶν βυθίνων χαρακτήρων ἐξ. Deiters, De cretensium publicis quaestionibus epigraphicae, Jena 1904 σελ. 16 κτλ.

(1). Τὸ δρόμον τοῦ ἔτους τοῦ C. Hermann (Philol. IX σελ. 694 κε) καὶ ὁ W. Vischer[1] ἐπροσδιόρισε ἀπὸ τοῦ 220, ~~καὶ τοῦ~~ τοῦ τῆς κοινῆς καὶ ὁ Πόλλος ἀποδέχεται ὅτι τῆς κοινῆς (Πολυβ. IV 54). Ο Dethier δὲ ἔταξεν αὐτὸν εἰς τὰ παρόντα (Blass, SB)D I 4952). ~~καὶ τοῦ~~ Τοῦ δ' αὐτοῦ

1 (Kleine Schriften II 104 κε) (βλ. δ. 1 ἀνω 1 κεφ. (κετ)

Κρωβός.

Τετράφυλλον φυλλοῦ μαγικόν μετὰ μικρᾶς μορφῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐλληνικῇ ἀξίᾳ τῆς λαμπρᾶς ~~ἀποφάσεως~~ ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης, τῆς ἐπὶ τῆς ἀγκυροβολίας τῆς Ἀθήνας, ~~μετὰ ἐκείνας~~ ἀπὸ τῆς ~~ἀναστάσεως~~ ἱερᾶς τοῦ ~~Δ~~ διονυσιακοῦ νικητικοῦ μετὰ εὐθυμίας τῆς καὶ τῶν ἐν τῷ κοσμικῷ χορῷ ἐπιφανείας, τῆς δόξης ἐκείνου τοῦ ~~ἐπὶ~~ ἐπὶ τῆς μικρᾶς κυλικείας ἀνθρ. Μενάνδρου (ὀγκ.) 0,12 μ., πάχους 0,155 μ. καὶ πάχους 0,06 μ.

Βοήθησον ἀγαπᾷ τὸ ἀντικείμενον τῆς κυλικὸς ὑπὸ τοῦ ~~κυρ.~~ κ. Βλαχάκη. Νὰ τὸν δῶ Μουσείῳ (φύλ. κιβ. 248).

Φέρε μικρὸν ἐμβάρα κοκκινόχρυσον, ὅπου ἀντιγράφουν κατὰ τὸ λιπόψυχος ἐξῆς:

---νείομαι ου---

-- εἰ δὲ τάδε αὖ μὴ καλέοιμι τοὺς [θεοὺς]

~~ἐμμανίας ἐμμανεῖς ἄμοι[ρα]~~

ἐμμανίας ἔμμεν οὓς ὤμο[σα μ]αὶ καὶ νῦν ἐ[γ]ὼ! ὁ[ρκ]ίω ἐξ ἀλόχου καὶ μ[ή τ]ε μοι γ[ᾶν κ]ρεῖον ἐφ[ε]ύρ εἰν μήτε λάβ γυναῖκας ἐπὶ [τ]ὸν κατὰ φ[ύλ]ον, μήτε μοι ἐνδυνεῖν ἀκμάζ[ο]α. εὐφροσύνη

- - - - - - - - -

Τὰ κάτωθεν τοῦ μικροῦ καὶ ἐπέ-

τρία χάλια βάθη μεταχειρίζεται, ἀλλ' ἔχει F καὶ ἄλλα
ἀφοῦ τὸ γεγονὸς αὐτοῦ F εἶναι ἀναφανδὸν ὅμως ἀναλογικός.
Ἐὰν ὅμως ἀφαιρέσωμεν μεταξύ, ἡ
ἐπιφάνεια ἀφοῦ τὰ ἄνω. ἔλαβον 0,004–
0,009 μ. Αἱ ἄλλαι μετρήσεις 0,003–0,005 μ.
Τὸ μικρόν μεταξύ εἶναι τὸ 0, ὅπερ
δὲν εἶναι ἀποδεικνυόμενον ~~ἐκεῖ~~ ἐν
τῷ γενικῷ σχεδίῳ εἶναι τὸ σῆμα
τοῦ ἑλκυστῆρος ἀναγνωρίσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἔργο
τερατίας ~~ἀφοῦ τὸ ἔργο~~ Σ καὶ τοῦ Π, ὅπερ ἔχει
~~ἐκεῖ~~ τὸ ἄκρον ~~ἐκεῖ~~, καὶ τοῦ Α, τοῦ
ὅποιου ἡ λειαντὴς μεταξὺ δὲν ἀναγνωρίζει
μόνον τὸν βάθος καὶ μεταβολὴν
ἐν καὶ ὅμως ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας τῆς ἐπιφανείας
δύναται νὰ ἀφαιρῶμεν τὴν ἀλλαγὴν
βροχὴ τοῦ β' ὡς ἄνω.

Τὸ σῆμα τῆς ἀπόστασεως
ἐν τῷ νέῳ καὶ ~~ἀκριβεστέρῳ~~ μεγαλυτερόν
μικρὸν 0,20–0,21 μ., ἐπειδὴ
δὲ ὅλως δὲ ἀφαιρεῖται ἀμφιβόλως
μόνον μὲ ἀκριβέστερον ἀφοῦ εἶναι
τὸ μικρὸν τῆς ἐπιφάνειας μ. 32. Τοῦτο
βεβαιοῦται εἰς τὸν ἐπόμενον, τοῦ
ὅποιου ἡ βαθμολογία δίδει νὰ ἀφαι-
δὴ ἡ ἀπόστασις καὶ ἀκριβεστέρα.
Εἰς τὴν εἰκόνα ἀπὸ ἐπιφάνειας τὸ ἀναφερόμενον κρι-
τὴν ν τῆς μικρᾶς γίνεται ἐκ
μετὰ ἀπὸ τὸν τῶν βάθη τῆς μο-
μικρὴν βροχομετρήσεως 24 Μαρτίου.

F ~~ἀκριβέστερον~~, ἀφοῦ ὁ
ἀφαιρεῖται ἀφοῦ ἀπο-
μόνον ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν, ἀφαιρεῖται
ἐπιφάνειαν, ἀφαιρεῖται
ἀφοῦ τὴν ἀπόστασιν
τὸν τῆς τὸν ἀφαιρεῖται
τὸν ἀφαιρεῖται τῆς
δὲ μικρὸν ἡ μεταξύ

F ἔκκλησις τῆς εἰκόνος,
τὸν φαίνεται ἀπὸ τὴν
ἀφαιρεῖται ἀφοῦ ἀπὸ τὴν
ἀπόστασιν νὰ ἀφαιρεῖται ἀφοῦ τὴν
ἀφαιρεῖται ἐν τῷ ἔργῳ

[illegible]

Γράψε εἰς ἀναμνησιν, ὅτι οἱ τάφοι
τοῦ Στρατῶν κατὰ μέγιστον βάθος κατηρ-
χόμενοι τὰ μαρμάρα ἐκ τῆς θύρας
ἀπὸ κατοχῆς εἰς Στρατῶν ἐπὶ τὸ βάθος
0,14 μ. ἀπὸ ὧν ἐξ τὸ πάχος τοῦ τοῖχου
ὑψούμενον τὸ ἀποκαθ. ἐστὶ 0,06 μ.
ἔστι δὲ ἐκεῖ τὸ Ν χῶρος τάφος
ὀπίσω τοῦ ναοῦ. Ὅλον ἔχομεν ἐκεῖ
βυζαντινὸν ὀστεῶν μαλακῶν ἀπὸ
βάθους ~~[illegible]~~ 0,20 μ. Ἐπὶ τῶν
τοῖχων τὸ ἐξωτερικὸν μὲ ὀλίγα
μὲ ὀλίγα χαρακτ.

Ἐπὶ ἐπιφάνειας φαίνεται ἐκεῖ τὸ τοῖχος τὸ ἀνατολικὸν τοῦ ναοῦ ἐν τῇ Ι καὶ Ν, ἀπὸ διαστήματος μεταξὺ τοῦ βορείου μέρους τῆς ὀρθῆς ἔνθεν καὶ ἐνθεν τῆς ἀφαιρεθείσης μαρμάρου τῆς ὀρθῆς τοῦ Ν τοῖχος τὸ ὕψος τοῦ τοῖχου τούτου ἐν τῇ ἕνεκα τοῦ ἐπιστυλίου τὸ ὑπόλοιπον τὸ βορειοδυτικὸν ἐν τῇ ἐκείνῃ:

... καὶ κατέλιπον [illegible]
τίνος μνήσθητι κύριε ...

Ἐπὶ τῶν τάφων τοῦ Στρατῶν ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τῆς ὀρθῆς τοῦ ὄρους τοῦ ἀφείου, ἐπὶ τῆς βάσεως ἐκείνου ἐν τῇ ἀνατολικῇ. Τὸ ἐπιτύμβιον ἀπὸ ἀνατολῶν ἐν τῷ ~~[illegible]~~ ἐπιτυμβίου ἀφῆ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ὄρους ἐν βεβήρ.

ἐπὶ δὲ τάφῳ | ἐπὶ κεφάλαι | τοῦ τέ μου
θεοῦ | τοῦ ὑψίστου ἐμμανίας τὴ μ[ν]ν |
φάνιας κε, καὶ φα | βαρ καὶ κατήβεσιν |
ὀχήρω ἐξολλυ | θεῖν αὐτοῦ κε | καὶ
χεῖρα τάμοι, | καὶ μίτε μοι γαν |
καρ δὸν ἔφεν | μ ἔτε μοι γ[υναῖκα]
τίκτειν τίκτε[ν] κατὰ φύ | σιν μετ[ὰ]
φάρμα | κοφορεῖ | ν δὲ μοι | τοῦ] θεοῦ

[illegible]

Δρεπανό 1 Ιουν. 25 — 94.

Γίνεται δι' Σύρον ὁ αἰσθανόμεθα, δὲ καὶ αἱ αἰκαὶ ζέσεις τῆς ἀμφοτέρου μὲ φόβον καὶ λαγοφόβον ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴ τοῦ ἀρχαίου ὀνόματος.

Ἡ ἐφέτος ἀφῆν ἐν κυκλῷ ἀφνοῦ ἀπροσδόκητος ἀφῆ εἰς ἀφιόν δι' Σύρον νὰ εἶναι ~~[illegible]~~ ἄκρα γυμνός ἀμφοτέρας τῆς ἀλλοῦ ἀφῆ ἐκεῖνον. Φυσικῶς δὲν εἶναι ἀφῆ ἀφῆ μόνον μέρος διὰ τὸ ἄν δὲν ἦν τῆς εἶναι ὁ ἀφῆ καὶ ἐν ἀφῆ ἀφῆ ἀφῆ

Δ εφεύρεσις

Ο κ. [illegible] τοῦ ἄνω μέρους τῆς [illegible] ἀμφίπολος [illegible] ἀμφόρου [illegible] ἀνδρικοῦ [illegible] ἐν [illegible] ΛΟΥΣΑΙΟΥ[1], ὡς λέγει τὸ ὄνομα τοῦ ἐπικοσμήσαντος. Ὑψος φαιν. 0,018–0,025. Τὸ ἀμφίπολον ἔχει ὑψος φαιν. 0,025. Ἐν τῷ ἀνω. (ἐπιβεβεκ-τικῷ) τῶν λοιπῶν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀμφίπολου τοῦ Μ. Ἀθηνῶν εἶναι καὶ αὐτὴ ἄριστα, ὅμοιον μὲ αὐτὸν τοῦ ἀμφόρου [illegible] ἀμφίπολος [illegible] τῶν ἀγγείων τῆς Δίκης τοῦ κύκλου[2]

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

1) Πρὸς ἐπιστροφὴν ἀνάγκα καὶ ἀρχαῖοι, ἑλληνικά I (1948) σελ. 207 εἰκ. 2.

2) Περὶ [illegible] Ἀθηνᾶς ἐν Arch. Anz. 1935 σελ. 256-7(;), ἔνθα ἀναφέρονται μόνον τρία τεμάχια καὶ σεῖς τῆς κεφαλείας κόρης ἀρχαικῆς τῆς

Χερσόνησος

Παραλληλόγραμμος πλίνθος εν τοιχοδομήματι αποτελούσα ύψος 0,97, πλάτος 0,54 και πάχος (πλίνθου) 0,34 μ., κατά τον Σύγχρονον αρχιτεκτονικόν της πλίνθου και πρακτικήν χρησιν μορφούται κατά πολύ πλίνθον, ~~[illegible]~~ μή φέρουσαν εν εκάστη αυτού ολόκληρον εγκοπήν τεθείσαν υπό τινος δρυός εν ~~[illegible]~~ κατόψει τό πλάτος σχήμα του ύψους λαξευθή κρίκον βάθους 0,015 μ. δεξιόθεν εν τέλει κεφαλής, ~~[illegible]~~ ούσης πλίνθου εν χρήσει ήτοι εν τοιχοδομήμασι, τό άνω προσέχον δέχεται εν σύμμετρον εν τη τοίχω (διαστάσεις πλίνθου 0,270 × 0,135 μ.) ενός αυτού ή εν χαμή (radina

Σκαλίνα

Ύψος μετρ. 0,016–0,033 μ. τεκμήριο β', κ.λ. κίνητο ώ ε' ούκ ανεφέρθη εν μέρει, ότε εκυκλοφόρησε δέ εκάστοτε ή-χίνης ο κυκλίνης. Τό radina-radina και πρόσθετο γνωστόν (Pape II 1299a), το Σκαλίνα (ή ενικού ο Blass.)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Ο Χάρης εἶχε κιόλας, φαίνεται, ἀρχίσει νὰ φτιάνει, ἔχει νὰ μᾶς γράψει κι ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια. Κι ἀφοῦ ἔλαβε τὸ ἀγράμματο τοῦ Γ. Χαλεβουνάκη ~~[illegible]~~ τοῦ ἔγραψε κι αὐτὸς νὰ δίνει ἐντολὴ ~~[illegible]~~ κι ἀπὸ τὴν ἀποκρατία τὰ ἀποστείλει ἀπόψε. Νὰ εἰδοποιήσει κι ἐ Ἀθανασία.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Σημείωσις

Ἡ μορφὴ ἀξιοῦται ὁ βίος καὶ ἀναγράφεται οὗτος ὁ σφραγὶς καὶ ἀναγράφεται τὴν βυζαντινὴν παλαιὰν τῆς ἀναγνώσεως ἐκεῖ τὸ βιβλίον τοῦ Sandzovski εἰς τὸ τέλος. Ἡ μορφὴ ἔχει τὴν μορφὴν ἐπιγραφῆς ἀναγνωστικῆς, καὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τὴν ἐπιγραφή

ΚΕΒΟ
ΗΘΙΙΑΝ
ΝΟΥΑ

= κ(ύρι)ε βο(ή)θ(ει) Ἰ[ω]άν νοῦ, Ἀλφίν).

Ἐκείθεν ἀπὸ τοῦ τ/κ. Μαρέκη εἶναι τὸ ἀγγεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον βλέπομεν τὸν Ἅγιον Κάνιο-Βοῆθ τοῦ Ἁγ. Ἐλισάβετ. Νῦν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ἐκείνην. Εἰς ἀπόδειξιν Τοῦ (i), ἀναγνώσθη ἡ τὸ ἀπόγραφον τῆς ἐπιγραφῆς, ἡ οὐ κατορθοῦται ἡ τὸ σύνολον ἀξιόλογον πόθεν ἀρχὴ τῆς βυζαντινῆς βιογραφίας.

(1) Τόσος εἶναι ὁ ἀριθμὸς ἀναγνώσεων καὶ ἀναγνωστικῶν τῆς ἀναγνωστικῆς βυζαντινῆς βιογραφίας.

Ἀδυνατῶ ἐγκαταλείπω μόνον ἔχοντας ἐκφράσει τὴν αὐτὴν τάσιν καὶ τὴν ἀξίαν ἀναγνώσεως καὶ τὴν ἀναγνωστικὴν βιογραφίαν (G. Schlumberger, Sigillographie de l'empire Byzantin, Paris 1884). Ἡ σύνταξις τοῦ

---

1) Τὴν ἐπιγραφὴν ἐξέδωκεν ἐκ τῆς Μιχ. Καρζόβη εἰς Μόσχαν 6 (1934) σελ. 41 κ.ἑξ.! Κ[ύρι]ε βοήθει Ζ[ου]ά ν[ηφ]ο[ν] ὁ ἀν[ηρ]ο[ν] τὸ ἐπιτάφιον ἀναγνώσεις ἐκεῖθεν τὸ ἀναγνωστικὸν ἀναγνώσεις τὸ ἀναγνωστικὸν ἀναγνώσεις.

Τὰ γράμματα ἀναγνώσθη πρῶτον τὸν ἀρχὴ τοῦ θ τοῦ, εἰ βιβλίον εἰς ἐκδοχὴν. Ὁ τρόπος τὸ τέλος τὸ θ δὲ ἀναγνώσθη, εἰδὲ Η, Μ ἢ τὸ Ι. Κατὰ τοῦ ΟΥ τοῦ γ' βιβλίον καὶ εἰς ἀπόδοσιν εἰς φωνητικὴν ἀναλύσεων κρίνεται τὸ ὄνομον ~~[illegible]~~ ἄγνωστον 2. ὁρίζει τὴν ἐπιγραφὴν τῆς βυβλίον ~~[illegible]~~ ἀναγνώσεων τὸ κρίμα τοῦ βιβλίου εἰς ἴχνος τοῦ γράμματος Α, ὅπως δὲ τὸ βιβλιογραφικὸν τοῦ Ἀγίου

→ Βλ. τὸ μνημονευόμενον κείμενον ἔργον τοῦ Schlumberger σελ.

42. 8 Κωνσταντινόπολις εἰς Journ. intern. d'arch. num. 7 (1904) σελ. 163 καὶ 489. Journ. top. 13 (1899) σελ. 124, 4

βοήθη μόνο μια μικρή λέξη βιβλίου —

(α[1]) ἀπό τῆς ~~[illegible]~~, ὀρθογράφος (1) Schlumberger, Sigill. σελ. 35

ἢ [illegible] φραγκικῆς

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

1

Ανάλογα συμβαίνει και στις κοιλιές της Κρήτης

Δεν υπάρχουν ακριβείς βεβαιωμένες αναφορές σε τόπους αρχαίας κατοικίας στις κοιλιές της Κρήτης, οι οποίες βρίσκονται στις σημερινές κοιτάζοντας ανάμεσα σε βουνά, κοιλιές δηλαδή, ανοιχτές δηλαδή προς τη θάλασσα. Δεν μπορούμε δηλαδή τις κοιλιές αυτές τις θεωρούμε σαν τόπους κατοικίας. Οι κοιλιές αυτές δεν μπορούν παρά μόνο σαν τόποι κατοικίας.

Τόπος ιερός Ζήνος Δίκτης υπάρχει

Α ΕΣ Δεκεμβρίου 28

1—

Τωρινή κατοικία η Δικτοπόλις σήμερα Ψαρά

[illegible] ἐστὶ δοχεῖδες ἢ πλαγιαία βάσις τῆς ἴσης τῆς ἑκατέρας ὀρθογωνίας.
Τὸ ἀνάλογον ἴσον μέγεθος τῆς πλευρᾶς τῆς ἑτέρας πρὸς τὴν ἴσην πλευρὰν εἶναι 0,023-0,032. Ἔστω Β ὀξεῖα.

Ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἑλληνικῷ ἔχει ἐπιμονὴν μὲν τὸν τόνον πρωτοτύπως ἀλλὰ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς (πρβλ. καὶ τὸ ὀνομαστικὸν ἑλληνικὸν ἐν ἀναγραφῇ τῆς Ὀρφανοῦ Κρήτ. Κρητ.).

Ὀρθῶς δὲ καὶ τὸ λατινικὸν, ὅπερ καὶ τὸ ρωμαϊκὸν βυζαντινὸν (Pape-Benseler II 1,275 b.) ἔχει ὀξεῖαν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ἀντεπούλτιμας (1) καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς ἀναγραφῆς τῆς ὀνομασίας τῶν βυζαντινῶν νομισμάτων (2) [illegible]

Πρβλ. ὅμως τὸν ἔμπορον Fr. Kiechels, Die lokalen verschiedenheiten im Dialekte Kretas, Nürnberg 1906 σελ. 52, Johannes Brause Landkarte der kretischen Dialekte, Halle 1909 σελ. 182 καὶ τὸν Beckhel Die griechischen Dialekte σελ. 210-11.

Brause σελ. 162 καὶ Fränkel-Meyer, Sammlung σελ. 1062, Beckhel II, 208. 4.

Ὁρθῶς ἀναγράφεται ἡ ἀπόδοσις τῆς γραφῆς καὶ τὸ ἀναγραφόμενον τὸ ἀναγραφόμενον τὸ ἀναγραφόμενον

ΚΥΝΟΣ

Τεμάχιον ~~μόνον~~ πρόχειρον πελεκητόν μόνον εἰς ~~ξύλο~~ μεγαλύτερον ξύλον διαστάσεων 0,27 × 0,26 μ. ὑψος 0,15 μ. Ἀνακαλύφθη εἰς τὴν πλευρὰν δυτικὴν τοῦ Χαραμαντζίνη τὸ μεσημ. εἰς τὸ δεύτερον ἐπίπεδον πλησίον τοῦ Ἀρ. Ἰωάννου Λεβεντέρη καὶ ἀπόκειται ἐκεῖ εἰς τὸ Κυβερνεῖον Ἡρακλείου.

Φέρει τὸν ἑξῆς διοικητικὸν ἐπιγραφόμενον κοσμήτορα.

Αὐτοκράτωρ Δομετιανός

Γράμματα μικρὰ καὶ ὑψηλὰ ~~καὶ ὑψηλὰ τοῦ~~ τοῦ μέτρου τοῦ ὑψ. ὑψος 0,05–0,06 μ.

Τὸν κατὰ δεξιὰ κοσμήτορα μετὰ ἐπιγράφου εἰς ἄλλο ὄρος ~~μόνον~~ ἀνακαλύπτουσιν εἰς Κυβὸ, ~~ὅπου εἶναι καὶ τὸ ὄρος ὁ πρόκειται~~ ὅπου φέρει τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὸν Αὐγουστίνον (Κεστὴν Augusto). (Ἰνστ. Ζετ Ι, κωδ. 48)

Ἐν τῇ ἐφημερίδι ἀν ὁ Φραγκίσκος ἀφῆκεν ὀλίγον χῶρον διὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἵνα ἐξ ἡ Κυβὸ εἰς τὴν ἐπιστήμην ἀν.

Ἐν ἐφημ. ἀρ. 238 ἔτους 1913 (Ζετ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

256

Κυω 60'

Τραχίων ὀδοντίων ἀριστερὸς ἐκ γυναικὸς ἡλικίας, ἐκ τῆς θέσεως ἐνδεχομένου τοῦ ἀντικρύ τῆς 20 τοῦ ἄνω γένους ὀδοντίου βάθους ὀστεογενοῦς ἐγγράβδης διαλυομένου τὰ ὑπόλοιπα τῆς ἐπιφάνειας φυσικοῦ χρώματος. μῆκος 0,233, ὕψος 0,257 καὶ πάχος 0,04 μ.

Εὑρέθη ἐπὶ τοῦ Δημ. Μανουσάκη κατὰ τὸν ἀγκῶνα τοῦ Ἁγ. Νικόλαου κοντὰ στὸ Κοιμητήριον Νεαπόλεως. Νῦν κείμενος ἐν τῷ Μουσείῳ.

Φέρει τὴν ἐπιγραφὴ τοιαύτην

Δικ]ίνιος

Δικί F.(ilius;)

Ρυ]φ[ος) ὑψ. μετ. 0,04, 0,04 μ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Κυνοβί

Θεμέλια ξύλινης οἰκίας ἀνασκαφέντος Σεβαστείου μετὰ ἐπιγραφῶν ~~[illegible]~~. Κατὰ τὴν ἐπιγραφικὴν ἐπιμέλειαν ἀποκαλύπτεται τὸ ἄνω μέρος στήλης, ὅπισθεν βεβαιούμενης διὰ τοῦ κάτω. Πλάτος (ἀριστερά) 0, ὕψος 0,145 καὶ πάχος 0,0345 μ. ±

Ἀνάγνωσις καὶ κάτωθι ἐν ἑρμηνείᾳ ἐπιγραφῶν: --? praef --- imperat[or]! caes[ari] --- t[i]! ---

Τὰ γράμματα ἐκτάκτου καλῆς ἐγχαράξεως τοῦ α' αἰῶνος. Ὑψ. 0,033-0,035 μ.

Ὁ ἀρχαῖος ἐπιγραφικὸς ἐν τῷ Μουσείῳ Ἀθηνῶν (Ἐθν. Ἐφημ. 254).

Ὁ ἀρχαῖος ἐπιγραφικὸς ἐν τῷ Μουσείῳ Ἀθηνῶν ἀναγνώσας, τὸν 1935.

(Βλ. καὶ τὴν ἐκθεσιν Ἀθηνῶν τοῦ ἔτους 1949, σελ. 49, 14 καὶ πίν. ΚΔ' Ἑλληνικά.)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΑΜΑΒΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Κυπρός

[illegible] ξύλινης κυπαρισσίνου [illegible]
σχήμα μορφάνι αρχαϊκής [illegible]
μήκος 0,19 μ., πλάτος 0,083 καὶ πάχος 0,016 μ.
Μέλανας χρυσός. Περιέχει τὸ κυβικὸν
κείμενο τῆς πρώτης ἐκδόσεως. Ἰδε Κυπρ. βιβλ. ἐπιστ.
246. Φέρει τὰς κάτωθι ἐπιγραφὰς μολυβδίνας

BIBLI bibli---
INDIC indic---
THA tha---
ITEMLI item li----
FORM 5 +120 2 m---

Ὑψ. γραμμ. 0,013–0,024 μ., ὁ λίθος
ἀποτύπωσις εἰκόνος κοσμήτορος φάλαγξ
0,016–0,022 μ. Λείψαν γράμματος ἐπιγραφῆς
κάτωθεν καὶ δεξιᾶς ἀμυδρόν. Τὸ Ι τοῦ
ἑνὸς βιβλίου ἔχει τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην πρὸς τὴν
τοῦ L δὲ ἐπιμήκης ἀπόληξις φθάνει μέχρι
τοῦ ὀρίου κατὰ τὴν κατωτέραν ἐπιφάνειαν
τῆς πλακός. Τὸ τοῦ β' βιβλίου τοῦ ΣΟΟ
κεκλιμένον δεξιόθεν ἐπὶ τὴν ὀρθὴν
γραμμὴν τῆς πλακός ὡσαύτως καὶ τὸ
Α. Το Ν καὶ D τοῦ β' βιβλίου ἀνάπαλιν
εἰς ἄκρον γράμμ. Κεκλιμένον δεξιόθεν
ἑκατέρου.

Κυκλάς

Τμήμα τρίχινον αρχικού μικρού αναγλύφου πάνω σε μία πλάκα μαύρου μαρμάρου. Η μορφή δίχως κεφαλή, εξαρτήματα κ.λ.π. Ύψος 0,21, πάχος 0,19 κ' πάχος 0,05 μ.

Εύρεση αγνώστου εις Δελφούς υπό της Μαρμαροθήκης υπό κ. Κυβ.

Αναφερόμενη εν τη μονογραφίᾳ (Δελτ. σελ. 249).

Ιχνη τούτων εν βυζαντινοφανεσι γραμμασι:

F βάνον πανοπλίας μεταξύ κνημίδων μεταλλίνων γραμμένων χρυσ- θεοῖ] 1
δεξιά δι' αλφαβήτου, βλέπουν αριστερά κατά βυζαντινήν διάταξιν. Ύψος εν τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ 1ου βήχου δίο, πάχος 0,006 μ. κατά τὴν ἀρχήν, 5 ἐκ δὲ τοῦ δεύτερου βήχου ἕν μόνον γράμμα, ἴσως εἶναι ἡ ἀρχή λέξεως διαφόρου διάστασις τοῦ βήχου, ἴσως αὐτὴ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἄκρον ἄνωθεν βήχου ἀνάγλυφον.

Ἀρά δὲ] χαὶ τὸ Ἀρχάνιον] χαὶ τὸ Ἀεχώ 4
ὁ πόδ[ρομος τοῦ ἔρ]ος 5
ἐπὶ τοῦ ὄρους τὸ]ς σταδίους 6
ἐπὶ πόδας καὶ --]ΣΚΟΥΣ- 7

Πεφρικόα μαρμαρίνη ἐπιγραφή βυζαντινή ἐν ἄκρᾳ ἐξάγωνα τμήματα ἐξ βυζαντινοῦ ἀνάγλυφου. Το εν Β' βήχος τὴν βάσιν καὶ κορυφὴν φέρει ἀνάγλυφα ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν. Ἐν τῷ Β' βήχι τὰ γράμματα ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν ἀνάγλυφα. Ἐν τῷ Β' βήχι τὸ γράμμα ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος.

(F κρόσπεδο κ. γράμματα τὸ ἄνω τὸ ἄνω ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ βήχος.

Ἐν τῷ Β' βήχι τὰ γράμματα ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν ἀνάγλυφα. Ἐν τῷ Β' βήχι τὸ γράμμα

[illegible] 0). [illegible] Τὸ ὕψος τῶν [illegible] τοῦ ὑψ. αὐτοῦ.

Τὸ ὕψος τῶν [illegible] μεταξύ τοῦ [illegible] ἀπὸ [illegible] 0,35 μ. περίπου.

42. 1. [illegible] τῶν [illegible] τοῦ [illegible] καὶ [illegible] τῶν [illegible] καὶ [illegible] τὰ [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] καὶ

Κνωσός

Μικρά, ὀβελοειδής πρᾶξις ἐκ χαλκοῦ ἡμερίου μικροῦ πρισματικοῦ πάχους ἀνίσου (μεγίστου) 0,13 μ., ~~πλάτους~~ 0,14 μ. ἀνίσου 0,025 μ. Ἡ διακόσμησις ὁποιαδήποτε χρωματιζόμενη ἐπί τῆς ἐπιφανείας μόλις διακρίνεται.

Κύριον ἐκόπη ἐν τῇ ἰδίᾳ γυναικείᾳ κυήσει χάλκινον

Χάλκινη ἀκμή. Τὸ αἴμα τοῦ γ(ι)ν. αὐτῆς ἔχει ὕψος 0,02–0,02½ μ. Ἐπί τοῦ διαύλου κεῖται τὸ Ι τῆς διγράμμου ΑΙ, ἀποκλείον ὁμοίως τὴν χαρακτηριστικήν μεγαλογράμμου ὑπό τὸ κεφάλι

Τὸ κύριον εἶναι ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Γόρτυνος (Inscr. Cret, Gortyn 66).[1] Τὸ δὲ ἐκόπη αὐτῆς ἐν τῇ περιοικίᾳ ἐπιγραφῇ, εἰς καὶ αὐτὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἔργῳ ἀναγραφομένη (Inscr. Cret. I Indices). Ὑπάρχει

1) Πρβλ. καὶ Pape I 6148.

(τὸ ὀλίγον πλατύτερον ἐπάνω 0,13 μ.)

(ἀμφότερα) ἐπί τῆς ἀκμῆς ἐκ χαλκοῦ ἀνίσου πάχους ἀνάμεσα εἰς τὸ ἄνω μέρος καὶ τὸ κάτω μέρος ἐπί τῆς ἀκμῆς ὑπάρχει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μικρὸν ἀνάγλυφον ἐπί τοῦ ἀνωτέρου μέρους τῆς ἀκμῆς ἀνάγλυφον ἐπί τοῦ κάτω μέρους τῆς ἀκμῆς ἀνάγλυφον ἐπί τοῦ κάτω μέρους τῆς ἀκμῆς (περιλ. εἰκόν. 250)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΥΒΙΩΝ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Τὰ πρὸς πρὸς τὸ τέλος γραμμαλα
μαὶ τὰ ἐνδεικνύμενα ἐξ ἀνεμείας κατὰ
τὴν ΣΚΟ ἐπὶ ἀμφιβόλου. Κατὰ
ἐν ὁ ~~ἐκφράσας~~ διαγνώστης ἴχνη
ἑνὸς ἀνωνύμου Υ μαθὼν τὸ ἐπὶ
πλέον κοινωνικὸς γραμμάτων ~~[illegible]~~
Σ, μαθὰ τοῦτο ~~[illegible]~~ ἀνὰ ὀρθογώνια
παράλληλα ἀνταρμόζει νὰ κάμῃ ἐξ Σ,
ἐπὶ τοῦτο ἄλλο ἴχνος ἀμφιβόλου
ἐπὶ ἀνωνύμου μέρους) [ὅθεν δὲ κατὰ νὰ ἀναγκάσῃ
ἄλλα ὀρθογώνια παράλληλα ἐκ Τ]

Ἀπόμενε ἐξ ἑκάστου ~~[illegible]~~ ὅτι ἀπὸ
τὴν ἐκφρασιν τῶν ἀναγραφομένων
ἐξ τῶν ἀναβαινόντων ἐξ ἀνωνύμου
ἐν τῇ ~~[illegible]~~ ἐκ τοῦ ~~[illegible]~~ ἀ
ἀτόμου τινὸς, ἐξ ὧν κατεσκευάσθη
τὰ ἀναγκαῖα γράμματα. Τὰ δὲ ἀναγκαῖα
ἔστιν ἐξ ἀναγκαίας ἀναγκαίας [τοῦτο δὲ ἐκ τῆς ὑπόθεσιν
τῶν ἐπέρων ἀπόψεων ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀνωμαλίαν
ἐξ ἀναγκαίας τῶν ἐκφρασεῶν τῶν ἐπέρων
ἀνωνύμων. Τοῦτο δὲ ἀναβαίνει
ἐξ τῆς ὑπόθεσιν ἐξ τῆς ὁποίας
ἐν δὲ ἀπέχει ἡ ἀναλογία
τῆς ἐπιφανείας.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΑΡΙΣΑΣ ΔΩΡΟ ΣΑΡΩΝΙΔΟΥ

σελ. 3

Η. 3. Τό ὄνομα τοῦ τόπου δέν
~~τόπου τόπον τό συγχωρεμένο~~ εἰς τήν
ὑπάρχει γεφυρίδα καί εἶναι ἀπό
τό τό συγχωρεμένο τῆς Πάλλης. Δέν
ἔχει καί ἡ ἐκκλησία χωρίς ὄνομα ἀπό
τό Ἅγ. ~~Κύριακος~~ Ραφαήλ

XXVII b. Τό ἐπόμενο χωριό
εἶναι τό Μάλλο τό ὁποῖο ἀναφέρεται ἐκεῖ
ὅπου τόν ἀναφέρει καί ἡ
ἀναφορά τῆς Κυβ.
τοῦ Ἡρακλείου καί ἀναφέρεται ἐκεῖ
ἀπό τήν ἀρχαία ὀνομασία τοῦ τόπου
Ζωφάεκτα (Inscr. Cret I σελ.
90, 9, ἀλλά δέν μπόρεσε νά ἀπο-
δοθεῖ ἡ χρονολ. Τό ὄνομα τοῦ
σημερινοῦ χωριοῦ Ἀρχανίτα, ἀπό
τό ὁποῖο ~~ἀπέχει~~ ἀπέχει ἡ ἐκκλησία
ἀναφέρεται (Inscr. Cret I indices)

Η. 4 Τό δεύτερο χωριό Χαράκια
εἶναι ἀνατολικά τοῦ Ἡρακλείου
τοῦ ὁποίου τοῦτον ἐν κοινῷ ὑπάρχει
καί ἡ δεύτερη ἐκκλ. ἀπό τήν ἀρχ.
ἐκεῖνο ὅπου ἀπό ἀνάγκη τῆς ἐξέλ.
τῆς πόλεως ἔγινε τό Χερσόνησος
τοῦ Πόρτο καί τοῦ Ὀλόντας,
τῆς πόλεως κλπ (;) Δύνατον ὅμως νά
τό ἔχει τό χωριό ἐν δεσπόσει

[illegible] ἐν ἀνθρωπίνῃ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ θεοῦ
[illegible] [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]. Οἱ [illegible] [illegible] ἐν τῇ
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] ἐν [illegible] τοῦ
[illegible] [illegible] [illegible], νὰ
[illegible] [illegible] τὸ [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] καὶ [illegible]
τοῦ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible].

Νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Κ[illegible] [illegible] Cuard. ἐν [illegible] ἀν τοῦτο [illegible] [illegible].

42. 5. [illegible] ἐν [illegible]
[illegible] ὁ [illegible] ([illegible]
[illegible] τῆς τοῦ ὕδατος. Ἡ τοῦτο
[illegible] ἐν [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] νὰ [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ
[illegible] (Liddel-Scott
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible].)

42. 6. Καὶ ἐν [illegible] ἐν [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἐν [illegible].